

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 127

Аҳком

Аҳкоми ҳичоб, никоҳ ва равобити ҷинсӣ

Нависандаи пурсиш:

Ф. Дарачотӣ

Аҳкоми ҳичоб, никоҳ ва равобити чинсӣ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи пурсиш: Ф. Дарачотӣ

Тарихи пурсиш: 30/03/2016

Хонаводае як духтари як соларо аз парваришгоҳ гирифтаанд ва чанд вақти қабл мавориди маҳрвмиятро аз ҳазрати аллома савол кардаанд ва ҷавоби комилро дарёфт кардаанд ки ҳеч як аз шаройити маҳрамиятро надоштанд, вале альон ки фарзандхонда як солу ҳашт моҳа шуда, ба тозагӣ зани бародари падархонда фарзанде таваллуд карда ва шаройити ширдихӣ барояш фароҳам шудааст, вале бо таваҷҷуҳ ба инки бача бузург аст ва аз макидан худдорӣ мекунад, баъзе гуфтаанд ки агар 15 бор мутаволӣ битавонед ба даҳони бача шир бидӯшед ва ӯ қурт бидихад, маҳрамият байни падар ва духтар эҷод мешавад. Ҳол ин хонавода паём додаанд ки аз ҳазрат бипурсед агар мо бачаро давои хоб бидиҳем ва битавонем бидуни инки дар байни он чизе бихурад 15 бор пай дар пай ба ӯ аз шири зани амакаш бихунонем, оё дар ин сурат маҳрамият байни духтар ва падар хондааш ҳосил мешавад?

Посуҳ ба пурсиши шумораи: 6

Тарихи посуҳ ба пурсиш: 31/03/2016

Худованд дар китоби худ заноне ки ба инсон шир додаандро ба манзалаи модар ва аз ҷумлаи маҳорими ӯ доништа ва фармудааст: ﴿وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ﴾ (Нисоъ/ 23); <<Ва модаронатон ки ба шумо шир додаанд>> Ва бо ин васф, ҳаргоҳ зане ба духтаре шир бидихад, ҳукми модари ӯро пайдо мекунад ва таъъан сипас маҳрамияти ӯ ба бархӣ наздикони худ аз ҷумла шавҳар ва бародари шавҳараш мешавад, маршрут ба инки аввалан шир додан ба духтар дар даврони ширхорагии ӯ яъне қабл аз расиданаш ба ду соли комили қамарӣ бошад, бо таваҷҷуҳ ба инки Худованд фармудааст: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ (Бақара/ 233); <<Ва модарон фарзандони худро ду соли комил шир медиҳанд барои касе ки меҳоҳад шир доданро комил кунад>> Ва сониян шир додан ба духтар ба сурати комил ва ба андозае бошад ки табиъатан дар рушди ӯ муъассир аст ва ба истилоҳ гӯшти ӯро мерӯёнад ва устухонашро муҳкам мекунад, бо таваҷҷуҳ ба ривоёти мутаботир дар манобеъи фаровон ва бо таваҷҷуҳ ба инки мутаботир аз сухани Худованд дар китобаш

Аҳкоми ҳичоб, никоҳ ва равобити чинсӣ

чунин шир додане аст, на шир доданӣ нотаом ва ба андозае ки табиъатан дар рушди ӯ таъсире надорад ва ин шарт аст ки бино бар назари аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло, бо сер шудани кӯдак аз шир пас аз гуруснагии ӯ ҳосил мешавад; Чунонки яке аз ёронамон моро хабар дод, гуфт:

«قُلْتُ لَهُ: مَتَى حُرِّمَتِ الْمَرْأَةُ بِالرَّضَاعَةِ؟ قَالَ: إِنَّمَا الرِّضَاعَةُ مِنَ الْمَجَاعَةِ فَإِذَا جَاعَ الصَّبِيُّ فَشَبِعَ مِنْ لَبَنِهَا فَقَدْ حُرِّمَتْ عَلَيْهِ، قُلْتُ: إِنَّهُمْ يَقُولُونَ إِذَا أَتَتْ اللَّحْمَ وَشَدَّ الْعَظْمَ! قَالَ: إِذَا أَشْبَعَهُ <<Ба он ҳазарт гуфтам: Чи хангоме зан бо шир додан маҳрам мешавад? Фармуд: Ҷуз ин нест ки шир додан (кифоят кунанда) аз гуруснагӣ аст, пас хангоме ки кӯдак гурусна бошад, пас бо шири ӯ сер шавад, ба ӯ маҳрам мешавад, гуфтам: Онҳо мегӯянд хангоме ки гӯшт бирӯёнад ва устухон муҳкам кунад! Фармуд: Хангоме ки ўро аз гуруснагӣ сер кунад, мерӯёнад ва муҳкам мекунад>>!»

Бар ин асос, агар кӯдае ки камтар аз ду соли камарӣ дорад, дар ҳолати гуруснагӣ ба қадре аз шири зан бихурад ки бидуни хӯрдан аз ғазойи дигар қомилан сер шавад, маҳрамият пайдо мекунад, вале оё шир додани маҷбурӣ ба ӯ дар ҳолати ҳоб кофӣ аст? Зоҳиран ин аст ки на; Зеро мутабодир аз сухани Худованд дар китобаш шир додан ба сурати мутаъораф аст ва он ба ин сурат аст ки кӯдак бо иштиҳои ношӣ аз гуруснагӣ, пистони занро ба даҳон бигирад ва аз он шир бихурад то хангоме ки сер шавад ва аз рӯй серӣ онро раҳо кунад; Чунонки яке аз ёронамон моро хабар дод, гуфт:

«سَمِعْتُهُ يَقُولُ لِامْرَأَةٍ سَأَلَتْهُ عَنِ الرِّضَاعِ: الْمَصَّةُ وَالْمَصَّتَانِ لَيْسَتْ بِرِضَاعٍ وَلَكِنَّ الرِّضَاعَ أَنْ تُرَضِعِيهِ مِنْ ثَدْيِكَ الَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ بِهِ عَلَيْكَ وَهُوَ جَائِعٌ حَتَّى يَتَصَلَّعَ وَيَشْبَعُ وَيَنْتَهِيَ نَفْسُهُ» <<Шунидам он ҳазрат ба зане ки аз ӯ дар бораи шир додан пурсид мефармояд: Як бор макид ва ду бор макид шир додан нест, бал шир додан он аст ки ўро дар ҳоле ки гурусна аст аз пистони худ ки Худованд бо он ба ту неъмат бахшидааст шир диҳӣ то инки пур ва сер шавад ва худаш бас кунад>>!»

Оре, агар кӯдак дар тӯли як шабонарӯз аз ғазое ҷуз шири зан тағзия накунад низ маҳрамият ҳосил мешавад, ҳар чанд дар ҳар

Аҳкоми ҳичоб, никоҳ ва равобити чинсӣ

бор шир хӯрдан ба қадри сер шудан шир нахурад; Чунонки яке аз ёронамон моро хабар дод, гуфт:

«قُلْتُ لَهُ: كَمْ رَضْعَةً تُحَرِّمُ الْوَلَدَ؟ خَمْسٌ؟ أَوْ عَشْرٌ؟ أَوْ خَمْسُ عَشْرَ؟ قَالَ: دَعُ عَنْكَ هَذَا وَ لَكِنْ إِذَا كَفَّتَهُ يَوْمًا وَ لَيْلَةً فَقَدْ حَرَّمَتْهُ»
 «Ба он ҳазрат гуфтам: Чанд бор шир додан маҳрам месозад? Панҷ бор? Ё даҳ бор? Ё понздаҳ бор? Фармуд: Инро раҳо кун, вале ҳаргоҳ як шабонарӯз ўро (аз ғазои дигар ва шири зани дигар) кифоят кунад, ўро маҳрам месозад>>!

Дафтари хифз ва наشري осори
Мансури Хошимии Хӯросонӣ
Бахши посухӣ ба пурсишҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислому
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва наشري осори Мансури Хошимии Хӯросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Луткун мавриди
назари

Саҳифаи фејбуки
пайгоҳ

Саҳифаи кинати
телеграм пайгоҳ